

Bron: De Volksvriend 13-11-1884

DE MAASDAM.

VERHAAL VAN DR. SMIT EN ANDEREN

Den 24, 's morgens om 7 uur, brak, ten gevolge eener ontploffing in de machinekamer van het stoomschip "Maasdam," wegens het ontstaan van een lek in de petroleum-builder, brand uit. De wachthebbende officier gaf, op het geroep van brand, bedaard en rustig zijne bevelen, aan de bemanning, om onmiddellijk te pompen, maar na zeer moeilijke en vruchteloze pogingen, en geen kans ziende, den brand te kunnen blusschen, die zich ondertusschen aan de lading mededeelde, gaf men bevel tot het gereed maken der reddingsbooten.

Het gerucht, dat de brand zich openbaarde in de lading werkte op de passagiers als een electricische schok, die zich gedurende de eerste catastrofe bedaard hadden gehouden. Mannen, die aan de vaste wal geene vrees kenden, sidderden en beefden en wrongen zich van vertwijfeling en wanhoop de handen; de vrouwen weenden, vielen op de knieën en baden met gevouwen handen tot God om uitkomst; kinderen weenden en klaagden; alles liep door elkander, terwijl sommigen nog in het verstikkende tusschendek ijlden om te redden van hun bagage wat te redden was.

Gedurende déze drukte stond de kapitein, omgeven van zijne officieren, immer op de brug, en gaf bedaard en met zeemansbeleid zijne bevelen. De kalme en bedaarde houding der gezagvoerders werkte op de passagiers, die van alle kanten toestroomden om de manschappen" behulpzaam te zijn met pompen; de vrouwen droogden hare tranen, en de kinderen berustten in hun lot, en een ieder wachtte zwijgend op het kommando van den gezagvoerder.

Intusschen had gezagvoerder Herman Coene van der Zee bevel gegeven het noodsignaal te hijschen en de booten te water te laten. Weldra dreven de zes grote slanke booten op het onstuimige element. Iedere boot werd voorzien van water en levensmiddelen voor 3 dagen, benevens compas, signaallichten en raketten.

Het was 's middags 4 uur, de kommandant stond op de brug; nog immer op zijn post, en ziende dat het onmogelijk was het schip te kunnen redden, gaf hij bevel om de booten te bemannen, eerst de vrouwen en kinderen, en dan de mannen, welke met strikken om het lijf in de booten werden neergelaten. In betrekkelijk korten tijd waren de booten bezet en men stootte van het brandende schip af, om zich in de nabijheid ervan op te houden.

Verscheidene bange uren verliepen, voordat wij gered werden. Om zes uur 's avonds, met het invallen van den nacht, werd menigeen moedeloos, toen wij opeens het geroep hoorden: "een schip vooruit." Toen kwam er opnieuw leven in de reeds moedeloze schipbreukelingen. Maar, helaas! spoedig ontdekten wij, dat de vlammen van 't s s. "Maasdam" zich een doortocht hadden gebaad door het bovendek, vandaar het licht dat men veronderstelde een schip te zijn.

Ondertusschen sloegen de vlammen van het schip tot de masten omhoog. Het was een prachtig schouwspel, om het brandende schip te aanschouwen, maar wij waren in geene gemoedsstemming om het op te merken Om 9 uur 's avonds zagen wij van een naderend schip rood en groen licht, wij lieten onmiddellijk raketten op, en weldra lagen wij langs de zij van het stoomschip "Rhein," der Hamburger lijn, waarvan de officieren zich onmiddellijk in de booten lieten afzakken en ons hielpen, om ons, doormiddel van strikken, aan boord te halen, waar wij op zijn vriendelijkst door den

gezagvoerder, den heer Sungst, werden opgenomen. Een in de nabijheid van Chicago wonende Hollander, die zich met zijn zoon en schoonzoon aan boord van het stoomschip bevond,- en die door erfenis 8000 dollars in Holland ontvangen had, verloor bij deze catastrofe zijn geheele kapitaal.

De docter van het s.s. "Rhein," vertelde mij, dat op den 24 Oct., even voor 7 uur, een brandend schip ontdekt werd en er onmiddellijk op werd aangehouden. Nauwelijks had men de signalen van de booten ontdekt, of er werd order gegeven om te stoppen. Weldra waren er vier van de reddingsbooten van het s.s. "Maasdam" langsijde en men begon onmiddellijk met de overscheping. Dit was, met de hooge zee, geen gemakkelijke taak; maar wij moesten hulp verschaffen. Eerst werden de kinderen in korven gepakt, vervolgens de vrouwen en mannen strikken om het lijf gedaan, en in een oogenblik waren de schipbreukelingen bij ons aan boord. Dit ging gepaard met stooten en stompen, en menigeen werd, door het overhalen en werken van het schip, licht gekneusd, maar een ieder werd gered.

Eenige passagiers, welke nog iets van hunne bagage in de booten hadden gered, verloren dat bij het haastige overschepen. De reddingsbooten hadden bij de zware zee eenigzins lekkage bekomen, waardoor men aanhoudend moest scheppen, om ze watervrij te houden, hetwelk de alreeds afgetobde manschappen nog meer vermoeide; het is een wonder, dat bij dit ongeval geen verdere ongelukken te betreuren zijn. Toen de gezagvoerder van de "Maasdam", de heer Van der Zee, zich langs den stormladder naar boven wilde begeven, viel de scheepscassette, welke hij bij zich had, en de scheepspapieren en papieren van waarde bevatte, door 't hevige heen en weder slingeren, in 't water en verdween in de diepte.

Bij ons aan boord ging het dien nacht zeer levendig toe. Wij hadden 110 kajuitpassagiers, benevens 616 tusschendecks aan boord, en moesten voor 183 schipbreukelingen, die door en door nat waren, en geene kleren tot verschooning hadden, hulp verleenen, wat met behulp van de passagiers grootendeels geschiedde. Zoals boven gezien is, werden, bij 't redden der schipbreukelingen, twee passagiers licht gewond, namelijk, Babette Tretter, uit Gelshauzen, Provincie Bads, die een lichte verwonding aan het onderbeen bekwam, en Eliza Kendrune, uit Munster, die aan de hand werd verwond.

Bij de brand van het s.s. "Maasdam", is Casper Zichman, 2e machinist, zwaar aan het gezicht verwond. Ferd. Bruhns, machinist leerling, en de kolentremmer J. H. Boos, bekwamen ernstige brandwonden. De lading van het s.s., dat een waarde van 200.000 dollars bevatte, bestond hoofdzakelijk uit wijn, genever, glaswaren, modeartikelen, enz., enz., en welke voor circa 400.000 dollars verzekerd waren.

Onder de kajuitpassagieren van het s.s. "Maasdam" bevonden zich de heeren A. T. C. G. Brunings, G.T. Ryfsnijder, Antoon Maricourt, Alfred Bernard, en mevrouw Clara Reichardl Schott en kind. Benevens 135 tusschendecks-passagiers.